నేరమూ శిక్షా

అడుబాల రాజ్యలక్ష్మి

అవమానభారంతో కృంగిపోతున్న వర్ధనికి ఆపటి మాట లేమీ వినిపించ లేదు. తిన్నగా బైటికివచ్చి వాకిట్లో తనకోసం కాచుకున్న బండిలో ఎక్కి కూర్చుంది. బండి సాగిపోతున్న కొద్దీ ఆమె గుండెల్లో ఆవేశం అధికమవసాగింది. తను పుట్టినదగ్గర్నుంచి ఇంతవరకూ ఎప్పుడూ ఒంటరి ప్రయాణం చేసిఎరుగదు. ఈ బండివాడు కొంపా స్టేషనులో దించేస్తే ఏంచెయ్యాలో తోచకుండా వుంది. అమ్మగారింటికి ఎలా చేరుకోవాలో. వాళ్లడిగే ప్రశ్నలకు ఏమని సమాధాన మివ్వాలో అర్థంకాకుండా వుంది.

బండివాడు స్టేషను వచ్చిందని చెప్పగానే ఆలోచనలనుంచి తేరుకుని గబగబా బండి దిగింది. బండిలోనుంచి పెట్టె దింపించుకుని స్టేషనులోకి నడిచింది. స్టేషనులోనికప్పుడే వచ్చిన రైలుబండి తనకోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్టు నల్లటి పొగలు గ్రక్కుతూ నిలబడింది. ఇంజను ఒకప్రక్కనుంచి తెల్లని ఆవిరి 'బూష్' మని బయటకు వస్తోంది... మంచీ — చెడ్డలా తెలుపూ నలుపూ ... గబగబా టిక్కెట్టు తీసుకుని రైల్లో కొచ్చి పడింది వర్ధని.

పెట్టెలో అడుగెట్టిందే తడవుగా అమ్మలక్కల కళ్లన్నీ ఆమెమీదనే కేంద్రీకరించాయి. అంతమంది ఆడవాళ్ళు చేరితే ప్రశ్నల కేమి కొదవ. 'ఏవూరెళ్తావమ్మాయి' 'మీదేవూరేవా?' 'మీవారు రాలేదా?' 'ఒక్కదానివే ఎట్లా వెడతావ్' అందో మధ్య వయస్కురాలు. ఆవిడ అత్తగారు కాబోలు యింకో ఆవిడ అందుకుంది.

"ఆ! ఈ కాలపు కుర్ర గుంటలకి ఒకళ్ళతోడు కావాలని ఏముంది. ఎంతెంత దూరమైనా సునాయాసంగా వెళిపోతారు. మా రోజుల్లో యిట్లా బయలుదేరేవాళ్ళమా ఎంత ప్రాణం మీదికివచ్చినా! ఏమిటో ఈకాలం పిల్లలు." అంది. వర్ధనికి ఒంటిమీద తేళ్లూ, జెర్రులూ ప్రాకినట్టయ్యింది. బండి కదలగానే ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా కిటికీలో తలపెట్టి బయటకు చూస్తూ ఆలోచనల్లో మునిగిపోయింది.

తలపులు మూడు సంవత్సరాల వెనక్కు తరలి వెళ్లాయి.

* * *

ఆరోజు యిల్లంతా హడావిడిగా వుంది. పెద్దలూ, పిన్నలూ, చుట్టాలూ సందడిగా అటూ యిటూ తిరుగుతున్నారు. ఆరోజే వర్ధనికి బంతిరోజు. వర్ధనికి అదోలా ప్రాణం "గాలి" తేలిపోతున్నట్టు అనిపించింది.

"మన వర్ధనికూడా పెద్దాళ్లలో కలిసిపోయిందర్రా. దానికూడా ఎవడో చూసి ముడిపెట్టేస్తే మంచిది" అంది అమ్మమ్మ బోసినోరు తెరిచి నవ్వుతూ.

"పోవే అమ్మమ్మా నువ్వెప్పుడూ యింతే" అంటూ వర్ధని గదిలోకి పరుగుతీసింది. గదిలో ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటున్న బావ—

"వర్ధనీ! ఇంక నీ పరుగు చాలించి, నడక నేర్చుకో" అన్నాడు. ఇంక యిక్కడ కూడా లాభం లేదని మెసలకుండావచ్చి వసారాలో కూర్చుంది.

ఆరోజంతా, అక్కా, బావా, ఇంకా యితర బంధువులతో వర్ధని [illegible] వాలు ముగిశాయి. వర్ధనిని చక్కగా అలంకరించి, మండపంలో కూర్చోబెట్టి అమ్మలక్కలంతా పాటలు పాడారు.

సాయంత్రానికి చుట్టాలంతా ఒక్కొక్కళ్ళే సర్దుకుంటున్నారు. వెడుతూ వెడుతూ వర్ధని పెదనాన్నగారు తమ్ముణ్ణి పిలిచి "ఒరేయ్ సుబ్బణ్ణి! పిల్ల పెద్దదయింది కద్రా. ఇన్నాళ్ళనుంచీ అంటే చిన్నపిల్ల. ఇహ ఏదో మంచి సంబంధంచూసి ముడిపెట్టడం మంచిది" అన్నారు.

"ఆ! ఏదోలే అన్నయ్యా! అప్పుడే కంగారేముంది. ఇంకో నాళ్ళుచూసి చేద్దాం!" అన్నారు వర్ధని తండ్రి.

"సరే! నీ యిష్టం. మంచి సంబంధం వస్తే నాట్టకు వదలిపెట్టకు." అని హెచ్చరించి పెదనాన్న వెళ్ళిపోయారు. ఆ రోజంతా సంతోషంగా గడిచిపోయింది వర్ధనికి.

రెండు రోజులు గడిచాయి.

మూడో రోజు—

అక్క పాప తీసుకుని మూల గదిలోకి పోయింది. ఆ రోజు సాయంత్రం వర్ధని తలంటుకుని చక్కగా ముస్తాబై గదిలో కూర్చుని పుస్తకం చదువుకొంటోంది. వెనకగా వచ్చిన బావజాడ తెలుసుకోలేక పోయింది. వెనకగా వచ్చిన బావ వర్ధని కళ్ళు మూశాడు. ఆమె గాభరాపడి "ఎవరూ?" అంది.

"ఉష్! గొడవ చెయ్యకు! నేనేలే," అంటూ చేతులు ఆమె మొహంమీంచి తీసి ఎదరకువచ్చి కూర్చుని ఆమెను ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. వర్ధని కంగారుపడి, లేచి వెళ్ళబోయింది. అంతకుముందే తలుపు గడిపెట్టిన కృష్ణమూర్తి నవ్వుతూ, "వెళ్లు చూద్దాం! పిచ్చిపిల్లా! అలా భయపడిపోతావేం. ఇలా వచ్చి నే చెప్పినట్టు విను." అంటూ ఆమె చెయ్యి పుచ్చుకున్నాడు. ఆమె కాదనలేక పోయింది. అతని వెచ్చటి కౌగిట్లో ఒదిగిపోయింది. ఆమె మంచి చెడ్డలు తప్పొప్పులు ఆలోచించగల స్థితిలో లేదు...

ఐదో రోజునే అక్కా, బావ ప్రయాణమై వెళ్ళిపోయారు.

వెళ్ళేటప్పుడు బావ తనవంక వెకిలిగా చూసి నవ్వి "వెళ్ళొస్తానే మరదలు పిల్లా!" అన్నాడు. కానీ తనుమటుకు అతని మొహం చూడలేక పోయింది. అసహ్యించుకుంటూ పోయి మంచంలో కూలబడింది.

* * *

నెల తిరిగేసరికి వర్ధనిలో లక్షణాలు మారసాగినై. ఇవన్నీ తల్లి గమనిస్తూనే వుంది. కాని ఆమెకు అర్థం కాలేదు. వర్ధనికిమట్టుకు మొదట్లో అర్థం కాలేదు కానీ—తరువాత

తెలుసుకో సాగింది. అనవసరంగా మొహం తిరగటం, వికారం, వాంతులు కావటంతో దిగులు పట్టుకుంది. తల్లికి కూతురులో యీ మార్పెందుకు కలిగిందో అర్థం కాలేదు. ఇంట్లో తండ్రితో గోల పెటసాగింది. "అమ్మాయికి ఏదో నీరసం పట్టుకుంది. కాస్త డాక్టరుకు చూపెటండి. పిల్ల బొత్తిగా నీర్సించి పోతున్నది." అంటూ వచ్చింది. మాటలో మూడు నెలలు గడిచాయి. వర్ధనిలో మార్పు బాగా కనిపించసాగింది ఒళ్లు లావెక్కింది. ఇంట్లో తల్లి ఇదంతా గమనిస్తూ కూడా కూతురిమీద 'అంత' అపవాదు వేయలేక, కూతురి ఈ మార్పు తెలుసుకోనూ లేక బాధపడసాగింది. సరే. ఆ జబ్బేమిటో తెలుసుకోవాలని హాస్పిటల్ కు తీసుకు వెళ్లారు.

రోగులంతా వచ్చే పోయే సందడి చూస్తుంటే వర్ధనికి కళ్ళు తిరగసాగినయ్. తన జీవితంలో రాబోయే పరిణామం యేటువంటిదో, ఇంకా పూర్తిగా పద్నాలుగేళ్లు నిండని వర్ధనికి అర్థం కాలేదు. కొంత మందిలో కొన్ని కొన్ని పరిణామాలు తెలియకుండానే జరిగిపోవటం కద్దు. దానికి ఎవరు బాధ్యులు అనేది ఎవరికి వారే స్వయముగా తెలుసుకోవలసిన విషయం

కొంచెం సేపట్లో డా[illegible]వచ్చి 'రోగ మేమిటో'ని పరీక్ష చెయ్య[illegible] రూములోకి తీసుకువెళ్లాడు. కాసేప[illegible] వర్ధనితో తిరిగి బయటకు వచ్చి "ఏమీ లే[illegible] అంతా సవ్యంగానే ఉంది. కాస్త బల[illegible] టానిక్కులు యిప్పిస్తే సుఖంగా పురుడ[illegible]వుంది. అయినా ఇంత చిన్న వయసులో [illegible]యిబ్బందే— ఆరోగ్యాలు పాళినవటానికి తప్పు," అని విదిలించుకుని వెళ్ళి పో[illegible] డాక్టరు. ఆయన వెనకాలే తండ్రి [illegible]యంత్రంలా నడిచాడు.

వర్ధనికి తల మీద [illegible]పడ్డట్టయి, అలాగే బెంచీమీద కూల[illegible]ంది. ఆ తల్లి బాధ వర్ణనాతీత[illegible] [illegible] నోరు తెరచినా పదిమంది[illegible] [illegible] గురికాక తప్పదు. అప[illegible] అక్కడ [illegible] గుమిగూడిన కొంతమంది [illegible] వీరివంకే చూపులు సారించారు. కూతురి కాళ్ళ దగ్గరే చతికిల బడి[illegible]యింది తల్లి. కాస్సేపటికి తండ్రి [illegible] చీటితో తిరిగి వచ్చి కూతురి వంక[illegible] చూడకుండా విసవిసా వీధిలోకి నడచివె[illegible]ంది. తీసుకొచ్చాడు. మారుమాట్లా[illegible] వర్ధనిని చేత్తో తీసుకువెళ్ళి బండిలో [illegible] పెట్టింది తల్లి. బండి కదలగానే, [illegible] మరింకా వే[illegible] అందితల్లి. 'నోర్ముసుకో' అన్నాడ[illegible] తండ్రి.

[illegible]గిన వానిని యాంత్రికంగానే వెళ్లి [illegible] పడింది. తల్లీతండ్రి ప్రక్కగదిలో వెళ్లి ఏదో గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. కా[illegible]టికి తల్లి బయటకు వస్తూ—

"ఏమనుకుంటే ఏంలాభం. కడుపుచించుకుంటే కాళ్ళమీదపడుతుంది. ఏమనుకున్నా [illegible]," అనుకుంటూ వంటింటి వైపు నడిచింది.

[illegible]త అమ్మ వయానా, భయానా ఎం[illegible]డిగినా వర్ధనికి బావపేరు చెప్పటానికి [illegible]గలేదు. ఆఖరికి తల్లీతండ్రి సన్న సన్నగా చినాటుపెట్టినా ప్రయోజనం [illegible]పోయింది. ప్రక్కింట్లో వున్న లక్ష్మమ్మ గారి [illegible] సేపూ వర్ధనిని చెక్కింత చెయ్య[illegible] పరిపోతోంది,

[illegible]మ్మాయి బొత్తిగా నీర్సంగా వుంటుం[illegible] వదినా. మళ్లా కూర్చోనేలేదే! ఎక్క[illegible]నా సంబంధాలు చూస్తున్నారా ఏమిటి! ఇలా వుంది ఆవిడ ధోరణి.

[illegible]ానుగోజులు గడిచాయి. వర్ధనిని [illegible]ం ప్రయాణం చేశారు.

[illegible] పోగుకు అంతా "అయ్యో పాప

★ నేరము శిక్ష ★

వర్ధనికి ఏదో జబ్బట, ఏం జబ్బో! ఆ ఏముందికి ఈ కాలపు మాయరోగాలు, కడుపులో బల్ల పెరిగిందట ఇక్కడ డాక్టర్లు రోగం కుదరదన్నారట, విశాఖపట్నం తీసుకు వెడుతున్నారు. పాపం వాళ్లకేదో మహా యాతన" సానుభూతి వాక్యాలు వర్షం కురిసినట్లు పడ్డాయి. వర్ధని ఆమాటలు వినలేక చెవులు మూసుకుంది.

"అందుకే కాబోలు నమ్మా యీ మధ్య కడుపెత్తుగావుంటే ఏమిటో అనుకున్నాను. ఈ కర్మ చుట్టుకొంది కాబోలు బిడ్డకి." అని ప్రత్యేక సానుభూతి చూపించింది పక్కింటి లక్ష్మమ్మగారు.

* * *

వైజాగ్ లో ఒకయింట్లో రూము తీసుకుని వర్ధనిని తల్లితో సహా అక్కడ వుంచారు. వర్ధనికి ఇప్పుడు అయిదవమాసం నడుస్తోంది. తండ్రి, అప్పుడప్పుడు వచ్చి కావలసిన అవసరాలు చూసి పోతున్నాడు. తల్లి వర్ధనిని ఎంతసేపూ సాధిస్తూనేవుంది. సంగతి చెప్పమని వేధిస్తూనే ఉంది. ఆఖరుకి ఒకరోజు అప్రయత్నంగానే చెప్పేసింది వర్ధని 'బావ' అని. దానితో అమ్మనోరు కట్టబడిపోయింది. లోలోపలే కుళ్ళికుళ్ళి ఏడ్చిందామె. వినుకుంటే ఏంలాభం. ఏమనుకున్నా ఆశ దానికే మోసం. అటు ఏమైనా అంటే పెద్దకూతురు మనసు చాలా మెత్తనిది. ఏమనుకుంటుందో, ఏం బాధపడుతుందో. గొడవైతే దాని కాపరానికేమిముప్పో. పైగా ఇది అతిగోప్యంగా వుంచిన విషయం. వంశం పరువు మర్యాదలు కాపాడుకోవాలి. లేకపోతే సంఘం చీదపురుగును చూసినట్టు చూస్తుంది. ఎదురు తిరిగితే దానియొక్క ఇనపపాదాలక్రింద నలిగి నశించవలసిందే. ఈ విషయంలో కూతుర్ని చివాట్లువేసేమాత్రం ఏం ఫలితం.

రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ వర్ధని దిగులుతో కృంగిపోతోంది. తండ్రి వస్తూ వెళ్తూ వున్నాడు. ఇంటిగలవాళ్ళు "ఎప్పుడు చూసినా తండ్రి రావటమేగాని వాళ్లాయన ఒకసారికూడా రాడేం చూడ్డానికి" అని అడిగే ప్రశ్నలతో, తల్లికి సమాధానాలు చెప్పలేక తలప్రాణం తోకకు వస్తోంది.

కాలం దొర్లుతున్న కొద్దీ వర్ధనికి జీవితం మీద విరక్తి పుట్టసాగింది. విధవ జీవితం. ఈ విధవ బ్రతుకు ప్రతీకం చావటమే మేలనుకొనేది. కానీ చావటానికి కూడా అవకాశం లేని ఆ నాలుగు గోడల మధ్య 'చావలేని' బ్రతుకే శరణ్యమైంది!

'విధవ మొగాళ్ళు' అని తిట్టుకుంది. 'ఈ మగజాతంతా నాశనమైతేగాని అభాగ్యస్త్రీలకు ఈయిక్కట్లు తప్పవేమో!' అనుకునేది. ఇంతకూ ఆరోజు బావ చేసిన అఘాయిత్యం ఇంత దారుణంగా పరిణమిస్తుందని వూహా మాత్రంగానైనా గోచరించలేదు. ఈమధ్య తల్లి తనతో చాలా ముభావంగావుంటోంది. ఏమీ తోచని వర్ధనికి ఎన్ని ఆలోచనలు వచ్చినా లోలోపలే కుళ్ళి తిరిగి యింకి పోతున్నాయి

కళ్ళెం లేని కాలం వర్ధనిని నిండు గర్భిణిని చేసింది. ఒకరోజు వర్ధనికి కడుపులో దేవినట్టయి, నొప్పులు రాసాగినై. తల్లి పనిపుర్రాడి సహాయంతో బండి తెప్పించి; వర్ధనిని కె. జి. హాస్పటల్లో చేర్చింది.

బెడ్ మీదపడుకున్న వర్ధనిని లేడీడాక్టరు వచ్చి పరీక్షచేసి 'తొందరగానే పురు

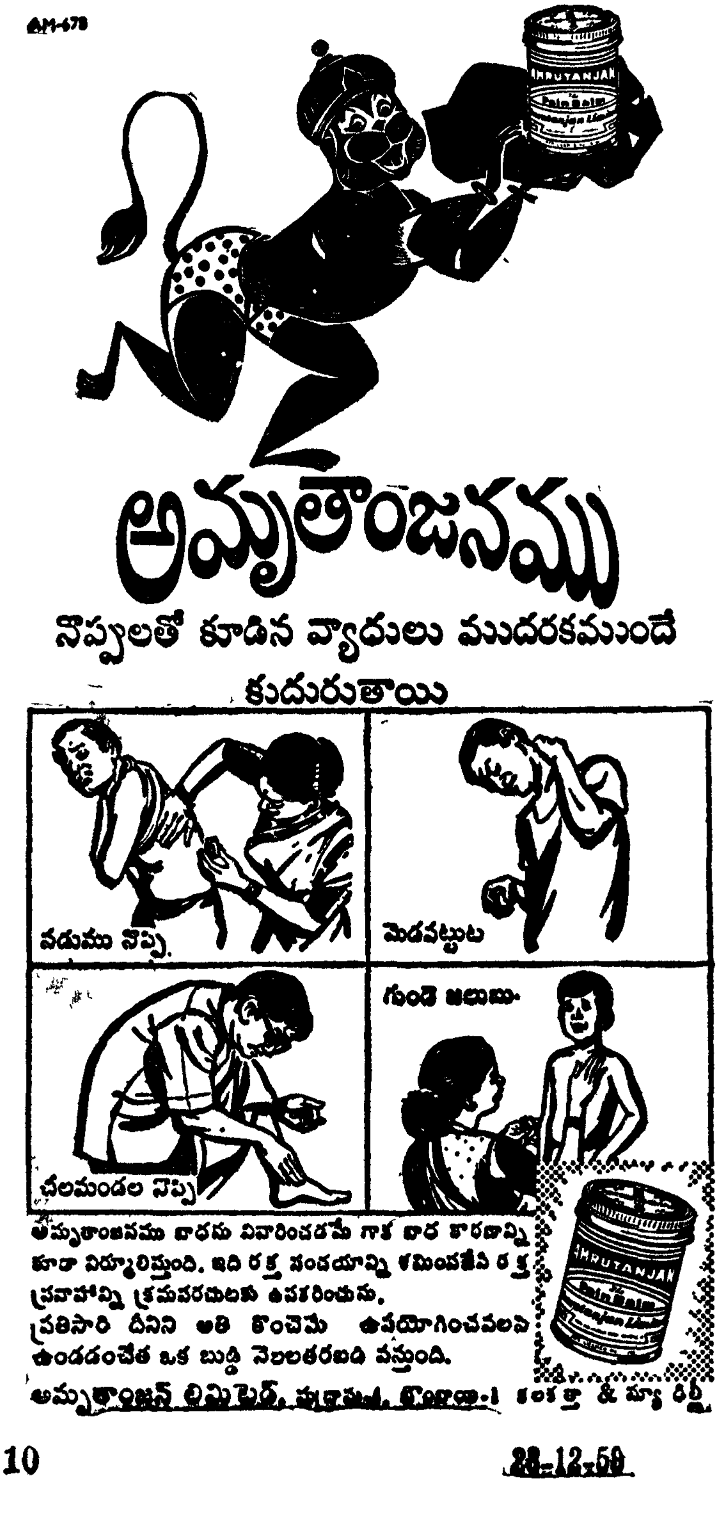

డొస్తుందనీ, భయపడక్కర్లేదనీ చెప్పి వెళ్ళింది.

"ఏంగుడు – డు. ఇలాంటి పాపపు ముండలకు తొందరగా చావస్తుంది. చావుంటే కదూ" అని తిట్టుకుంది తల్లి. ఈ మాటలు వింటూ నిలబడ్డ నర్సు 'ఏమమ్మా అట్లా తిట్టుకుంటావ్ పవిత్రమైన దానికి' అంది. కొంచెం సేపట్లో తల్లి ఆ నర్సుతో బాగా స్నేహం చేసింది. ఇద్దరూ దూరంగా వెళ్ళి ఏవో గుసగుసలాడారు. నర్సు ముందు చిటపటలాడింది కానీ తల్లి చూపిన ఆశతో మెత్తబడినట్టుంది. వచ్చి వర్ధని దగ్గర కూర్చుంది. వర్ధనికి నొప్పులు అధికమవసాగినయ్.

అర్ధరాత్రికి, 'నీవు చేసిన పాపానికి ఫలితమిదన్నట్టుగా వర్ధని కాళ్ళదగ్గర పండంటి పాపాయి ప్రత్యక్షమైంది. వర్ధని మైకంలో పడిపోయింది.

తెల్లవారేసరికి వర్ధని వంటరిగా మంచం మీద పడుకుని వుంది. ఆమె మనస్సెప్పుడు రాత్రికంటె అయోమయంలో పడిపోయింది, రాత్రి తను చూసిన పాప 'ఎక్కడని' అమ్మను అడగటానికి భయపడింది. మూడో రోజు తండ్రి వచ్చారు. వర్ధనిని హాస్పిటల్ నుంచి ఇంటికి చేర్చారు, అమ్మా నాన్నా ఏదో మాట్లాడుకున్నారు. అమ్మ అంటోంది—

"ఆఖరికి ఆ నర్సుని ఒప్పించేసరికి ప్రాణం పోయినంతపనయ్యిందనుకో. మన మనుకున్న ప్రకారం ఆ పుట్టిందేదైనా దాని అంకురం కనిపించకుండా చెయ్యమంటే నన్ను నానా మాటలూ అంది. 'మాకు యిలాంటివి అలవాటే. నేను యిది మాత్రం చెయ్యను,' అంది. ఆఖరికి వందరూపాయలు ఇస్తే ఒప్పుకుంది. ఈ ముదనష్టపు ముండ మూలాన అన్నీ కష్టాలే,"

"ఐతే ఏం చేశారు ఆఖరికి" అన్నాడు తండ్రి.

"ఏం చేస్తారు. అక్కడే పెంచి ఏ పిల్లలు లేని వాళ్ళకో యిచ్చేసారట" అంది తల్లి.

వర్ధని ఆ మాటలు వినలేకపోయింది. కళ్ళు తిరిగినంత పనయ్యింది ఆ రోజంతా ఏడ్చి ఏడ్చి హృదయభారం దించుకుంది. ఇలాంటి బ్రతుకు బ్రతికి ఏం ప్రయోజనం. ఈ మొఖం మళ్లీ తండ్రికీ, తన వూరి వాళ్ళకూ చూపించకూడ దనుకుంది. కాని అనుకున్న దెప్పుడూ నిజమైతే ఇహ జీవితం, పోరాటం ఇంకా టికేంవుంటాయి అందుకే వర్ధని అనుకున్నటు జరగలేదు,

మరో నాలుగురోజులకు వర్ధనిని తీసుకుని యింటికి చేరారు తల్లిదండ్రులు. ఇరుగూ పొరుగూ అంతా వర్ధనిని చూటానికి వచ్చారు. అక్క కూడా వచ్చింది. కానీ బావరాలేదు. "మీ బావగారికి సెలవు దొరకలే దమ్మా నన్ను పంపించారు చూసి రమ్మని" అంది

☆ నేరమూ శిక్షా ★

అక్కా. వచ్చిన చుట్టాలంతా వర్ధనిమీద సానుభూతి వాక్యాలు వర్షంలా కురిపించారు "పెళ్ళీడుకొచ్చిన పిల్ల బంతిలా ఎలా వుండవలసిన పిల్ల ఎలా అయిపోయిందో. అయినా ఆ మాయదారి రోగం ఈ బిడ్డకో పనే కాచుకూర్చున్నట్టు వచ్చిందమ్మా," అంటూ.

రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ వర్ధని ఆరోగ్యం కోలుకొంటోంది. పాత విషయాలను మర్చిపోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. కొంత వరకూ కృతకృత్యురాలయ్యింది. ఆమెలో వుత్సాహం తిరిగి పెరగసాగింది.

నాలుగు నెలలు గడిచాయి. తండ్రి ఎక్కడెక్కడో తిరిగి సంబంధాలు చూడసాగాడు.

ఒక రోజు మధ్యాహ్నం అంది తల్లి, అలా ఆగదిలోనే కూర్చోపోతే కాస్సేపు పక్కింటి పిన్నిగారింటికి వెళ్ళి రాకూడదే. కాలక్షేపం అవుతుంది. "తల్లి ఆజ్ఞను శిరసావహించి పక్కింటి పిన్నిగారింటికి బయలుదేరింది వర్ధని. గుమ్మంలో అడుగు పెట్టగానే లోపల్నుంచి వస్తున్న మాటలు విని అలానే నిలబడిపోయింది.

లక్ష్మమ్మగారు అంటోంది. "వాళ్ల వర్ధనికి బల్ల కాదుటే, పిల్లట పిల్ల." బాంబుదెబ్బ లాంటి వార్త వినగానే అమ్మలక్కలంతా కొంగల్లా మెడలు చాచి "ఏవిటేవిటి?" అన్నారు నిలువుగుడ్లతో.

"ఔనటమ్మా, ఏనా మన కెందుకులే ఆ గొడవలన్నీను. మొన్న వాళ్ల దాసీది చూచాయగా అంటే విన్నాను. 'పెద్దోళ్లింటి గొడవలు మాకెందుకమ్మా, ఎక్కడా అనబోకండి!' అని చేతిలో చెయ్యివేయించుకుందికూడాను. ఏమిటో నోట్లో ఆగక మీ దగ్గర అనేశాను. ఎక్కడా అనబోకండి. మన కెందుకొచ్చిన వెధవ గొడవలు, పాపం పుణ్యం అంతా ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి" అంటూ సభ చాలించినట్టు చిన్న పొడిదగ్గు దగ్గింది లక్ష్మమ్మగారు. కొత్తగా వెనకింటికి కాపురమొచ్చిన గుమాస్తాగారి భార్య, "మీకంటే నాకే ముందు తెలుసునండి. ఆ విషయం ఎంత దాచినా చేసినపాపం దాగుతుందటండీ. మొన్న వాళ్లక్కడుండగా మావారు విశాపట్నం కాంపు కెళ్ళొచ్చారు. పోనీ ఎట్లా వుందో చూద్దామని వెళ్ళేసరికి మనిషి నిండునెలలైనట్లు కనిపించిందట. మావారు లోపలకు వెళ్లబోతే, "ఏం చెప్పుకోమండీ మా బాధలిట్లా వున్నయ్. రేపు ఆపరేషన్ చేస్తానన్నాడు డాక్టరు" అంటూ మాట మార్చిందట తల్లి. అయినా మన కెందుకు వూరుకుందురూ."

ఇవన్నీ విన్న వర్ధని కళ్లు తిరిగి పడిపోతానేమో అన్న భయంతో గబగబా అడుగు వేసుకుంటూ ఇంటి కొచ్చేసింది. ఆరోజు నుంచీ ఎక్కడికీ వెళ్లటం మానుకుంది. కూతురు సంతోషంగా వుండటంకోసం తల్లితండ్రులు చెయ్యవలసిన ప్రయత్నాలన్నీ చేశారు. ఎక్కడెక్కడి సంబంధాలన్నీ చూడసాగారు.

ఆఖరికి ఒకరోజు వర్ధని పెద్దనాన్నగారు ఏదో సంబంధం తీసుకొచ్చారు. కుర్రాడు బుద్ధిమంతుడూ, చదువుకున్నవాడూను. పోస్టాఫీసులో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. తల్లీ, తండ్రీ లేరు. ఒక వెధవాడబడుచు మాత్రం ఉంది. వర్ధని నాన్నగారు పెండ్లిచూపులకు రావటానికి మంచి రోజు నిశ్చయించారు. ఆ రోజు వర్ధనికి జీవితంలో ఆశారేఖ కనబడటంతోపాటు నిజమైన ఆనందం కలిగింది.

పెళ్ళిచూపులు టూకీగా ముగిసిపోయాయి. పెళ్లి నిశ్చయమైంది. నిశ్చయమైన రెండునెలలకే పెళ్లి జరిగింది వర్ధనికి. ఘనంగానే జరిగింది. రెండువేలు కట్నం.

పెళ్లికూడా అక్క ఒక్కర్తే రావటంతో అంతా ముఖాముఖాలు చూసుకున్నారు. "ఆయనకు లీవు దొరకలేదమ్మా, ఏమీ అనుకోవద్దన్నారు" అంది పెద్ద కూతురు.

"ఎవరొచ్చి ఏముద్ధరిస్తార్లే. నువ్వు కూడా మానెయ్యకపోయావా!" అంది తల్లి. ఈ అకారణ కోపానికి అర్థం తెలియని కామేశ్వరి బిక్కమొహంతో అక్కణ్ణించి లేచిపోయింది.

భర్త. ఏమే-ఏమిటి కబుర్లు గంటలతరబడి పక్కింటావిడతో —ఏ పాడు విషయమో చర్చ

భార్య: ఎబ్బే మిమ్మల్ని గురించేనండి ఆ చర్చ.

పెళ్లయిన వెంటనే వర్ధనిని తీసుకుపోతానన్నాడు అల్లుడు ఆనందరావు. 'ఇప్పుడే ఏం తొందరండి. అక్కయ్యగారున్నారుగా వండిపెట్టటానికి...కొంచెం రోజులు పోనీయండి' అంది అత్తగారు.

మూడు నెలలు గడిచాయి. ఆనందరావు అక్కతో సహా వచ్చాడు వర్ధనిని తీసుకెళ్ళటానికి. మొదట్లో ఆడబిడను చూసిన వర్ధని సంతోషించింది. ఆమె కూడా ఆ నాలుగు రోజులు మరదలుతో కులాసాగానే గడిపింది. కావలసిన హడావిడితో అత్తారింటికి వెళ్లిపోయింది వర్ధని. కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండాయి తల్లికి.

* * *

రోజులు సుఖంగా గడిచిపోతున్నయ్. ఎవరెన్ననుకున్నా ఆడబిడ్డ ఆదరం బాగానే వుంది. చక్కగా ఇంటిపనులు చేసుకుంటూ ఆడుతూ పాడుతూ కాలం గడిపేస్తోంది వర్ధని.

కాలగర్భంలో ఒక సంవత్సరం కలసిపోయింది.

వర్ధనిని పండక్కు ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళటానికి తండ్రి వచ్చాడు. వర్ధని ఆడబిడ్డ చాలా మర్యాద చేసింది. 'వర్ధని లేనిదే ఒక్క క్షణం కూడా గడవదండి నాకు. మళ్ళీ నేను తిరిగి వచ్చేసేటప్పుడు నా కూడ పంపించెయ్యాలి."

(52 వ పేజీ చూడండి)

బహుమతి (రు. 12) పొందిన కార్టూను

వింటున్నావా! వీడికి నాగిన్‌లో పాటలు తప్ప లేటెస్టుపాటలు రావు కాబోలు..

కోనసత్యనారాయణ మూర్తి, (కాకినాడ)

నేరమూ శిక్షా

(13 వ పేజీ తరువాయి)

అని నిర్మొహమాటంగా అడిగేశాడు అల్లుడు.

"అలాగే నాయనా" అన్నాడు వర్ధని తండ్రి. "మీ రొక్కరే యిక్కడ ఏంవుంటారు. మీరు కూడ ఆ పదిరోజులూ పిల్లలతో గడిపేసి వద్దురు గాని రండి" అని వర్ధని ఆడబిడ్డని కూడా ప్రయాణం చెయించాడు తండ్రి

పండగ పదిరోజులూ కులాసాగా గడిపేసింది వర్ధని పుట్టింట్లో. ఈ పదిరోజుల్లోనూ పక్కింటి పిన్నిగారికి, ఆడబిడ్డకూ బాగా స్నేహం ఏర్పడింది లక్ష్మమ్మగారితో స్నేహమైన దగ్గర్నుంచి మరదలతో చిటపట లాడటం మొదలెట్టింది ఆడబిడ్డ.

ఒకరోజు కోడో ఏదో పనిచేసుకుంటోంది వర్ధని. ఆమె అదృష్టానికి మురిసిపోతూ ముచ్చట్లాడుతోంది తల్లి. గదిలో అక్కా తమ్ముల మధ్య ఏదో వాదం చెలరేగింది. భర్తకు కాఫీ తీసుకొచ్చిన వర్ధని, "నోర్మూయ్" అన్న కేకతో గుమ్మంలోంచే వెనక్కు తప్పుకుంది.

"పోండి బాబూ...మీకూ మీకూ యిష్టమైనప్పుడు నాకేంపట్టింది. ఇంతకూ ఆ పక్కింటావిడకు నీపెళ్లాం మీద చాడీలు చెప్పవలసిన అగత్యం ఏంవచ్చిందీ అంట. 'ఏదో' వుంటేనే అంది కాని. అది సరిగ్గా చెప్పనేలేదు. మీకూ మాకూ కలహాలు పెట్టిన దాన్నవుతాను, మధ్యను నాకెందుకమ్మా అని వూరుకుంది పాపం" అంది ఆడబిడ్డ.

"లోకులు కాకులక్కా" అన్నాడు ఆనందరావు.

వంటింట్లో కూర్చుని ఏడుస్తున్న వర్ధనికి, 'ఏమన్నా మనదే లోటు. నువ్వు కాఫీ తీసుకెళ్ళియ్యమ్మా.' అంది తల్లి. అప్పట్నుంచీ భర్తకెదురుగా తలెత్తి మాట్లాడానికే సిగ్గుపడసాగింది వర్ధని. ఆనందరావు మట్టుకు మామూలుగానే ప్రవర్తించసాగాడు. తరువాత నాలుగు రోజులకు ఆనందరావు పట్టు మీద అంతా వూరికి బయలుదేరారు. వెళ్ళేటప్పుడు వర్ధనితల్లి మరీమరీ చెప్పి పంపించింది ఆడబిడ్డతో. తల్లివైనా నువ్వే ఆడబిడ్డవైనా నువ్వే అని రెండుచేతులూ పట్టుకుంది. ముందువెళ్ళిన సంతోషం ఈ సారి వర్ధనిలో లేదు. మనస్సు కీడునే శంకించసాగింది.

ఈ సారి ఆడబిడ్డ ఆదరాభిమానాలెక్కువగా లభించకపోయినా భర్తతో బాగానే గడచిపోతోంది వర్ధనికి.

ఆ రోజు ఆదివారం. భోజనాలు అయ్యేసరికి ఒంటిగంట అయ్యింది. వంటింట్లో సామానన్నీ సర్దివచ్చి భర్తప్రక్కని మంచం మీద కూర్చుంది, వర్ధని. ఆడబిడ్డ పొరుగింట కాలక్షేపానికి వెళ్ళింది.

తమలపాకుల చిలకలు భర్తకందిస్తూ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ కూర్చుంది. ఆయనకళ్ళు ఏదో వెతకటానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

"ఏమిటి అంత దీర్ఘంగా నా కళ్ళల్లోకి చూసేస్తున్నావ్. దిష్టి తగిలేను జాగ్రత్త" అన్నాడు ఆనందరావు ఆనందంగా.

"మరి..."

"ఊ! మరి?"

"మరి మీకు అబ్బాయికావాలా, అమ్మాయి..." సిగ్గుతో యింక చెప్పలేక అలాగే అతని గుండెలమీద వాలిపోయింది.

"ఏమిటి! అంతపనే!" అని నవ్వేశాడు ఆనందరావు. అతని ఆనందం కట్టలు తెంచుక ప్రవహించటానికి సిద్ధంగావుంది. ఇద్దరూ ఒకరికళ్ళల్లోకి ఒకళ్ళు చూసుకుంటూ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకున్నారు.

* * *

ఒకరోజు ఆనందరావు అన్నాడు వర్ధనితో, "మా ఆఫీసులో గుమాస్తా ఒకాయన మనింటికి వస్తానన్నాడు భార్యతోసహా. అన్ని ఏర్పాట్లూ చెయ్యి. మళ్ళీ ఆదివారం వస్తారువాళ్లు." అన్నాడు.

ఆ 'మళ్ళీ' ఆదివారం రానేవచ్చింది. తోటి గుమాస్తాకుటుంబంతోసహా వచ్చేడు. గుమ్మంలో నిలబడ్డ 'ఆవిడ'ను చూడగానే నిర్ఘాంతపోయిందివర్ధని. గుండెదడపట్టుకుంది. కాని గుమ్మంలో వున్నవాళ్లను మర్యాద చెయ్యాలన్న విషయం గుర్తుకురాగానే గబగబా మూలనున్న చాప తీసుకొచ్చి వేసింది. ఆ వచ్చినావిడ కూడా వర్ధనిని గుచ్చి గుచ్చి చూడసాగింది. కాస్సేపట్లో ఏదో గుర్తుపట్టినట్టు చిన్న చిరునవ్వునవ్వింది. వర్ధని అందరికీ కాఫీలు తీసుకువచ్చినతర్వాత అంతా కబుర్లలో మునిగిపోయారు. వర్ధని ఆడబిడ్డ చేతులుతిప్పుకుంటూ వాళ్ళ తాతల దగ్గర్నుంచి, వీళ్ల తాతలవరకూ చెప్పుకుపోసాగింది.

"మా మరదలికి ఏదో నెలండి" అంది ఆడబిడ్డ నోరునొప్పెట్టేవరకూ చెప్పి, ఇదే ఆఖరువిషయమన్నట్టు. ఆవిడ దొంగ చిరునవ్వు విసురుతూ, "ఈసారికూడా మీ అమ్మగారింటికే వెడతారా, ఇక్కడే పోసుకుంటారా" అంది వర్ధనివైపు తిరిగి. వర్ధని గాభరాపడి మాటలుదొరక్క నేలచూపులు చూస్తోంది.

"అదేమిటండీ. ఇదేగా మొదటి పురుడూ. ఇక్కడెట్టా వుంచుతారూ. వాళ్లమ్మగారే తీసుకెడతారు" అంది ఆడబిడ్డ.

"ఈవిడకి ముందోసా ఆడపిల్ల పుట్టి

డాక్టర్ డిగ్రీ పొందండి !

ఇంటిలో తీరికగా కూర్చొని వుండే ప్పుడు, పోస్టల్ ట్యూషన్ పొంది, ప్రభుత్వ రిజిస్ట్రేషన్ పొందిన కాలేజి ద్వారా మీరు డిప్లొమా పొందవచ్చును. ఉచిత ప్రాస్పెక్టస్‌కు వ్రాయండి.

Indian Homoeo-opathic College
(AWM) Jullundur City.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనదిన్నీ మూ. శరీరాన్ని గుల్లచేయు నమేకాకుండా యీ వ్యాధి, తనబంధంలో చిక్కిన వారిని అరోజుకారోజు మృత్యువుకు అపన్నుని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసికశ్రమ లను యిచ్చగించకుండుట, దురుసో నొప్పి మావు మాంద్యము, తొడల్లో నమ్మరి, వరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి బొడచూపును. పై లక్షణములతోకూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించకున్నచో అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో నరుల్లు యీకంతగ్గడం, శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ల నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ, గడ్డలు, రాచ పుండ్లు, యిట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధుల నెన్నో సంభవింపవచ్చును.

"వీనస్‌ధారమ్" మాత్రలు వాడి, అనేక వేల మంది తమబాధల నుండివివారణపొంది మృత్యు కరాళమునుండి రక్షింపబడిరి, "వీనస్ ధారమ్" శాస్త్రీయ పద్ధతులమీద, ప్రాచీన యూనానివైద్య విధానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల. శాకపదార్థ ముల, ధ్యాతువిక క్షారముల సారముతో తయారైనవి. "అమిత దాహం తగ్గి.... పలుమారు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము, 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము నివారణగును కొద్ది రోజులలోనే మీకు పగానికిపైగా స్వస్థత చేకూరినట్లనిపించును. "వీనస్ ధారమ్" కొద్ది వ్యయముతో, సులభముగా, తేలికగా సేవించ వచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకపథ్యము లేదు. నిరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తినేందుకై రోగులు యిదివరకటికంటే యెక్కువరకాల ఆహారపదార్థములు తినకొనవచ్చును. వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరపత్రములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపబడును

ధర: 50 మాత్రల సీసా రు. 6-75

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము.

లభించు స్థలము:

Venus Research Laboratory (A. P. W)
P. O Box No. 587, Calcutta.

పోయిందిగదూ!" అంది వచ్చినావిడ. వర్ధనికి ఏమాటలేమీ వినిపించలేదు. తల తిరిగినట్టయింది. గభాలున లేచి గదిలోకి పరుగెత్తింది.

అప్పటికి కానీ ఆ వచ్చినమ్మాయి విశాఖపట్టణంలో ఇల్లుగలవారమ్మాయని తెలుసుకోలేక పోయింది వర్ధని. అక్కడేవున్న ఆనందరావుకూడా ఆశ్చర్యంతో విన్నాడీమాటలు.

"చూశావా, నే చెప్పినమాట నమ్మవ్" అన్నట్టు మొహంపెట్టింది ఆడబిడ్డ తమ్ముడివైపు చూస్తూ.

వచ్చినావిడకి యీ వాతావరణంలోని అంతరార్థ మేమిటో అర్థంకాలేదు.

ఆవిడభర్త చిరాగ్గా లేచి నిలబడి "ప్రొద్దుపోతోంది, వస్తాం" అన్నాడు.

అయోమయంలోవున్న ఆనందరావు తేరుకుని, "భోంచేసి వెడుదురుగాని, వుండండి" అన్నాడు.

"అబ్బెబ్బే! ఎందుకండీ" అంటూ లేచారు వాళ్ళు.

వాళ్ళు వెళ్ళిందేతడువుగా ఇటు తమ్ముణ్ణి చూడేకీసల్లు ఎక్కి వదలిపెట్టింది ఆడబిడ్డ

"నే చెబితే విన్నావుట్రా. అదసలు సంసారాకి సంసారయితే ఆ దట్లా గదిలో ఎందుకు దూరిందిరా?" ఆమె వాగ్ధాటిని భరించలేక ఆనందరావు చిరాగ్గా వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు తమ్ముణ్ణి సుమ్మందాటనిచ్చిన అక్క, అంత దూకుడుగానూ గదిలోకివచ్చిపడింది ఆమెదెబ్బకు హడలిపోయిన వర్ధని పెదిమ విప్పటానికకూడా భయపడింది

రాత్రి ఎప్పుడువచ్చి పడుకున్నాడో ఆనందరావు. భార్యతో ఒక్క మాటకూడా అనలేదు.

ఎంత ఆదర్శపురుషుడయినా పతిత అని తెలిసిన భార్యను భరించడానికి మగవాడు పడే భయమూ, పొందే క్రోధం, చూసే అవమానమూ ఎన్ని దారులు తొక్కివచ్చినా తన కళ్ళతో చూసికూడా చిరునవ్వుతో ఆదరించగల ఆడదాని సహనము అపేక్ష తొలిసారిగా అవగతమైనాయి వర్ధనికి.

మనసుపట్టలేని ఆనందరావు మరునాడు ఆఫీసులో తోటిగుమాస్తాని అడిగి సంగతంతా పూర్తిగా తెలుసుకొన్నాడు. ఆరోజునుంచి ఎంతప్రయత్నించినా భార్యతో మాట్లాడలేకపోయాడు. ఎంత బలమున్నా, బలగమున్నా, భర్తసహకారంలేని ఆడదాని బ్రతుకెంతలో వుందో చూడమన్నట్టు ఆడబిడ్డ వర్ధనిమీదకు అన్నివేళలా దాడి సాగించటం మొదలెట్టింది ఇదంతా వినీ కూడా విననట్టు చెయ్యి దులపరించుకొని పోతున్న భర్తని చూచి వర్ధని చాలా విచారించి ది తనభర్తను ఏమని సంజాయిషీ యివ్వగలదు. ఎలా అతన్ని క్షమాపణ వేడుకోగలదు. అయోమయ స్థితిలో పడిపోయింది.

ఇంటిపనంతా వర్ధని మీద పడిపోయింది. ఆడబిడ్డకు వరనిని తిట్టిపొయ్యడానికే వును

రెమి హాస్యనాటకం—ప్రతి శుక్రవారం రేడియో సిలోన్—41.72 మీటర్ల మీద సా|| 6-30 నుండి 6-45 గం||లవరకు వినండి.

JEYRAD RADIO

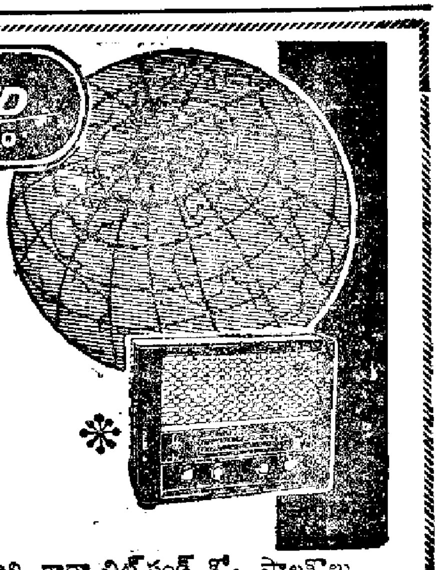

జెరాడ్
రేడియో
మోడల్ A-96
ధర రు. 295 [సెట్]
జెరాడ్ ఎలెక్ట్రానిక్ ఇండస్ట్రీస్,
33, మింట్ వీధి, మద్రాస్-3
ఆథరైజ్డ్ డీలర్లు భద్రయ్య అండ్ కో
పీసెంట్ రోడ్, విజయవాడ-2
సాంబయ్య రేడియో అండ్ ఎలెక్ట్రికల్
సర్వీసెస్, విజయవాడ-2
గోలి భీమారావు, మెయిన్ రోడ్ తెనాలి, రాధా చిట్ ఫండ్ కో, పాలకొల్లు.

నేరము–శిక్ష

ప్రొద్దు చాలటం లేదు. ఈమున్న ఆడబిడ్డ వదులుతున్న బాణాల్లో, "ఇక్కడ నుంచి ఎంత తొందరగా కదిలితే అంత మంచిది. లేకపోతే తమ్ముడి చేతికి పని కలిపించవలసి వస్తుంది." లాంటివి దూకుడుగా వర్ధని హృదయంపండా దూసుకుపోవటం మొదలెట్టాయి. భర్తసహకారం లేని ఈ యింట్లో యిహ ఒక క్షణం వున్నా మర్యాద దక్కదనుకుంది. తొందరగా పుట్టింటికి చేరాలో వాలనే ఆతృత ఆమెలో ఎక్కువైంది. ఒక రోజారాత్రి ఈమాటే భర్తదగ్గర జారింది. ఎక్కడో వింటున్నట్టు నటించిన ఆనంద రావు, జీవితంలో, పడ్డబాధంతా ఒక్కసారి ముఖంలో ప్రస్ఫుటిస్తూ, "వెళ్తావా. సరే. జాగ్రత్తగా వెళ్ళు. అవసరానికి వుంటాయి, ఇవి దగ్గరుంచుకో" అని రెండు పదిరూపాయల నోట్లు ఆమె చేతిలో పెట్టి ఇక అక్కడ నిలవలేక వెంటనే బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

"హూ! జాగ్రత్త! ఈ జాగ్రత్తనే పదార్థానికి గుడీ, ఆ పదానికి ఒక అర్థం తెలుసుకుంటే తనీవాడు ఈ స్థితిలో నిలబడవలసిన గతికి వచ్చేదికాదు కానీ ఈ పల్లిపోయిన సంఘాన్ని చూస్తుంటే ఆమెకు ఎక్కడలేని కోపం ముంచుకొచ్చింది. తన ఈ స్థితికి కారణభూతుడైన బావను ఈ సంఘం ఏమీ అనదేం? పైగా అతన్నో పెద్ద మనిషిగా కూడా చూస్తోంది.

మానని గాయాన్ని ముల్లతో కెలికినట్టు ఆనాటి దుర్ఘటన ఆమె మనస్సులో మెదిలి ఆమెను మరింత బాధ పెట్టసాగింది.

ఇలాంటి సంఘంలో బ్రతికటంకంటే చావటం మేలనే నిశ్చయాని కొచ్చింది వర్ధని. ఇంతలోనే అమ్మా, నాన్నా జ్ఞాపకానికొచ్చారు. అవును, అమ్మ. ఎన్ని తిటినా, ఎంత కొట్టినా తనకోసం, తన సౌఖ్యం కోసం అహోరాత్రాలు విడ్చి కష్టపడ్డ అమ్మ. అమ్మను ఒక్కసారి చూడాలని ఆమె హృదయం తహ తహ లాడింది

వెంటనే బట్టలన్నీ చిన్న పెట్టెలో సర్దుకుని పక్కింటి కుర్రాడితో బండి తెప్పించుకుంది.

* * *

స్టేషనులో దీపాలు మసక మసగ్గా వున్నాయి. మెల్లగా స్టేషనులో ఆగింది బండి. బయట కొంగడాల్తో స్టేషను పేరు పెట్టి పిలుస్తున్న పోర్టరు కేకవిని వులిక్కిపడి లేచింది వర్ధని. గబ గబా పెట్టె తీసుకుని బండిదిగింది అర్ధరాత్రి. కారు మేఘాలు క్రమ్ముకుని ఆకాశం భయంకరంగా వుంది. సన్నగా తుంపరపడుతోంది. ఆమెకు ఎటు పోవటానికీ తోచలేదు. స్టేషనులో దీపాలు గుడ్డిగా మినుకు మినుకు మంటున్నయ్. దూరంగా ఆకలికి కుక్క ఏడుస్తోంది. మెరుపు మెరిసింది. వెంటనే వురిమింది ఆకాశం చెవులు బ్రద్దలయ్యేలా. తృళ్ళిపడి రెండు చెవులూ గట్టిగా మూసుకుని, గుండెల్ని గట్టిగా అదిమిపట్టుకుంది. తల తిరిగి పోతోంది. వాంతిఅయింది. చలిలోకూడా చెమటలుపోశాయి. ప్రాణం తేలిపోతోంది. కళ్ళు తూగిపోతోంది.

రైలుపట్టాలు దాటి వెడితే ఇంటికి అడ్డదారిన వెళ్లవచ్చు. లేకపోతే వంతెనదాటి చుట్టు తిరిగి వెళ్ళాలి.

పెట్టె చేత్తో తీసుకుని దూరంగా వస్తున్న గూడ్సు యింజను లైటు ఆధారంగా పట్టాలు దాటుతున్న వర్ధని కాలుజారి పట్టాలమీద 'అమ్మ' అని అరచింది అమ్మ పలకలేదు. నల్లనకాంతిప్పినకన్ని మళ్లీ పిలవనూ లేదు... ఆమె మీదనుంచి వెళ్లిపోయిన గూడ్సుబండి యింజను అల్లంతదూరంలో ఆగిపోయింది. డ్యూటీలో వున్న సేవనుమాస్టరు 'కేక' విని లైటుతో పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

ఆ భయంకర బీభత్స దృశ్యంచూచి. "అబ్బ రెండు ప్రాణాలు" అని కంట తడిపెట్టుకున్నాడు.

పూర్తిగా వూరుచేరని వర్ధనికి అంతిమ యాత్ర ముగిసింది. ★

KIDDIES LOVE IT!

ఓరియంటల్ కన్‌డెన్స్‌డ్ మిల్క్

రుచికరము

జీర్ణకరము

ఆహ్లాదకరము

ORIENT

COWBOY

CONDENSED MILK

My Agents:–

ROSE DAIRY FARM, AHMEDABAD.

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు, అది తాత్కాలికము, మా మువానవ "విశ్వకళ్యాణ్ తైలం" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేదపద్ధతిలో తయారైనది 50 సం॥ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును ఇది మెదడుకు చల్లదనమునిచ్చును ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బులు రానీయదు, "జీవశక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు 5; 3 సీసాలు రు 12. సగము నెరసివుంటే ఒకసీసా రు. 6; 3 సీసాలు రు. 15. పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 7-00 3 సీసాలు రు. 20-00 పనిచేయనిచో మూల్యము వాపసు చేయబడును కోరినవారికి హామీ.

INDRA AYURVED BHAVAN,

(A. P.) P.O. Rajdhanwar (H. Bagh)

కాంఫరాల్

బిళ్లలు

అజీర్ణ విరేచనములు, నీళ్లవిరేచనములు, కలరాకు అమోఘముగాపనిచేయును

అన్ని షాపులందు దొరుకును

కాంఫరాల్ లేబరేటరీ, పాలకొల్లు.